

Nedrīkst pret uzņēmēju izturē

Par straujās inflācijas bremzēšanas iespējamajiem risinājumiem un valdības attieksmi pret biznesu Guntars Gūte sarunājas ar **nodokļu ekspertu, advokātu biroja Sorainen partneri Jāni Taukaču**

Līdz ar energoresursu un degvielas cenu pieaugumu daudz tiek diskutēts par risinājumiem, kā cenu lēcienus amortizēt. Pirms pāris nedēļām Saeimas opozīcija rosināja samazināt akcīzes nodokli degvielai, tomēr pozīcija priekšlikumu noraidīja, nosaucot to par populismu. Kāda ir reālā aina – vai akcīzes likmes mazināšana kaut uz noteiktu termiņu dotu vēlamu efektu?

Šobrīd daudzās Eiropas valstīs notiek nodokļu samazināšana, turklāt pārsvarā tiek samazināts tieši akcīzes nodoklis, nevis pievienotās vērtības nodoklis (PVN). Taču atsevišķās valstīs ir samazināts arī PVN. Es noteikti nepretendēju uz makroekonomista ekspertīzi, jo pamatā palīdzu klientiem nodokļu piemērošanas jomā, taču redzu, ka Beļģijā tiek samazināts akcīzes nodoklis, Kiprā, Nīderlandē – akcīze un PVN. Īrijā un Polijā nodokļu likmes jau ir samazinātas. Te gan jāpiebilst: starptautiskie mediji raksta, ka Īrijā pēc akcīzes nodokļa samazināšanas degvielas mazumtirdzniecības cenas būtiski nesamazinājās. Nodokļu eksperti norādīja, ka tas nemaz nav pārsteigums, ņemot vērā, ka degvielas mazumtirdzotāju peļņas marža no pārdotās degvielas ir diezgan maza, tādēļ pie vismazākās iespējas viņi centīsies mazināt savus zaudējumus.

Attiecībā uz PVN iespējamo mazināšanu degvielai – ir risks, ka šāds solis nerisinās cenu pieauguma problēmu arī tāpēc, ka ir ļoti grūti izsekot, kā nodokļa samazinājums ietekmē tieši mazumtirdzniecības cenu, jo preču gala cenu ietekmē ļoti daudz faktoru: biržas cenas, dolāra kurss, konkurences apjoms. Līdz ar to ir neiespējami noteikt, kādā mērā degvielas cenai būtu jākrītas pēc PVN likmes samazināšanas.

Un otrs nodokļu ekspertu aprindās diskutētais lielais arguments, kādēļ nodokļu samazināšana nebūs pats efektīvākais instruments cenu amortizācijai, – ar nodokļa samazinājumu iegūts arī visi turīgie cilvēki, un tāda veidā varbūt šo atbalstu novirzām ne tiem, kuriem tas tiešām nepieciešams.

Tādēļ jaunākajā *The Economist* lasām īsu, nepārprotamu teikumu: šādi, daudzu valstu jau ieviestie nodokļu

samazinājumi degvielai ir kļūda. Valstis tik velti izšķērdēs naudu, jo, pēc ekonomistu aprēķiniem, līdzīgās situācijās iepriekš līdz gala patērētājam nenonāk ap 30% no nodokļa samazinājuma. Ir labāki veidi, kā palīdzēt tiem, kas cieš no šo resursu sadārdzinājuma, lai viņi saņemtu visus 100%. Piemēram, Lielbritānija jau inflācijas iespaidā samazinājusi nodokļus tiem, kam ir mazs un vidējs atalgojums. Nepieciešamības gadījumā iespējams novirzīt naudu arī pabalstiem mazāk turīgajiem, it sevišķi, kad viņi saņems jaunus elektrības un apkures rēķinus vai aizies uz veikalu. Izdevums uzsver arī trešo – morālo jautājuma aspektu. Cenas samazinājums palielinās pieprasījumu, kas tieši arvien vairāk piepildīs Austrumu agresora – Krievijas – kasi. Tādējādi īstermiņā pašreiz esošie nodokļi arī samazinās pieprasījumu pēc Krievijas naftas.

PVN samazināšana neko nemainītu uzņēmumiem, savukārt akcīzes nodokļa mazināšana tiešā mērā dotu iespēju viņiem maksāt mazāk par degvielu, kas attiecīgi ļautu amortizēt preču un pakalpojumu cenu kāpumu. Īpaši ņemot vērā, ka šogad Latvijā prognozē lielu inflāciju.

Patiesībā tieši šī nianse ir galvenais faktors, ja vispār domājam samazināt, bet jāizvēlas – vai samazināt PVN vai akcīzes nodokli. Tāpēc arī redzam, ka lielākā daļa Eiropas valstu, kas lēmušas par nodokļu mazināšanu uz īsu brīdi, samazina tieši akcīzes nodokli.

Būtībā – ja reiz šis degvielas akcīzes samazinājums ietekmē valsti kopumā, tad acīmredzami tas ir vienkāršākais paņēmieni, kā mazināt inflācijas kāpuma tempu. Šobrīd grūti spriest, kā cenu pieaugums ietekmēs biznesu, tostarp, kā karš Ukrainā ietekmēs to nozaru uzņēmumus, kas izejvielas iegādājās no Krievijas vai Ukrainas. Tomēr laba ziņa pirms nedēļas atnāca no Eiropas Komisijas – tā līdz šī gada beigām neuzskatīs par nelikumīgiem valsts atbalsta maksājumiem konkrētiem uzņēmumiem, kas visvairāk cietuši no energoresursu sadārdzināšanās.

Šobrīd ir daudz uzņēmumu, kam saasinās finanšu situācija, tostarp trūkst ap-

▲ **NODOKĻU** eksperts Jānis Taukačs par politiku ieradumiem: «Diemžēl man radusies bēdīga atziņa: kas nav pozīcijas priekšlikums, lai cik arī tas būtu labs un sabiedrībai svarīgs, tas tiks noraidīts. Manuprāt, šī nianse cilvēkiem jāņem vērā, rudenī ejot pie vēlēšanu urnām.»

Ja reiz degvielas akcīzes samazinājums ietekmē valsti kopumā, tad tas ir vienkāršākais paņēmieni, kā mazināt inflācijas kāpumu

grozāmo līdzekļu, rodas grūtības ar savlaicīgu nodokļu nomaksu, taču Valsts ieņēmumu dienests (VID) ne vienmēr izrāda pretimnākšanu, piemēram, ļaujot atlikt kārtējo nodokļu samaksu. Varbūt valstij tomēr vajadzētu būt pretimnākošākai? Turklāt – ja arī tiek pagarināts nodokļu pamatsummas samaksas termiņš, uzņēmēji maksā kavējuma naudas. Līdz ar to budžets saņem pat vairāk – gan paredzētos nodokļus, gan kavējuma procentus.

VID, sevišķi pēdējos pāris gados, ir ļoti piegriezis skrū-

ves un maksājumu grafikus nemaz tik vienkārši vairs nedod, ja vien pretī nav kāds nodrošinājums. Ja agrāk ne tikai ar kārtējiem maksājumiem, bet arī cīnoties pret nodokļu uzrēķiniem tiesā, mierīgi varējām saņemt iespēju samaksāt uzrēķinu piecos gados, tad tagad atteikumi no VID nāk cits pēc cita, jo viņi ļoti gramatiski skatās uz konkrētā uzņēmuma situāciju. Ja tev ir ko sniegt kā nodrošinājumu, tad termiņa pagarinājuma lūgums tiek izskatīts un varbūt piemērots, savukārt, ja tev nav ko piedāvāt, tad tiek saņemts atteikums. Turklāt šādos gadījumos VID nemaz īpaši neanalizē, vai rezultātā uzņēmumam nedraud maksātnespēja. Līdz ar to būtībā vienīgais veids situācijas risināšanai – valdībai dot konkrētu uzstādījumu, un tikai tad VID nāks pretī – ja viņiem būs tādas durvis pavērtas. Diemžēl man nav citu ilūziju.

VID gan parasti uzsver, ka tikai un vienīgi pilda normatīvu prasības un pretējā gadījumā var saņemt pārmērumus par likumu nepildīšanu. Taču – ja skatās no makroekonomiskās stabilitātes un tautsaimniecības nākotnes viedokļa – jebkurš uzņēmums, kuram ir pamatoti izskaidrojama finanšu problēmu rašanās,

nesaņemot pretimnākšanu no valsts, pēc pusgada bankrotēs un tiks likvidēts, nodokļu naudu valsts budžets tāpat nesaņems, tiks zaudētas darbvietas un attiecīgi palielināsies slogs uz sociālo budžetu. Vai valstī nevienam nav ilgtermiņa domāšanas un ir zudis veselais saprāts?

VID nedomā veselā saprāta kategorijās. Ar retiem izņēmumiem VID mājas augšējās stāvos VID darbinieki vairāk uztraucas par savu sēžamvietu, par iespējamiem korupcijas riskiem, nevis kā nākt pretim biznesam. Man tikko bija klients – uzņēmums, kam tika uzrēķināti pāris miljoni eiro, un lūdzām piemērot tam samaksas grafiku, turklāt iesniedzot konkrētus aprēķinus par uzņēmuma naudas plūsmu, ka uzņēmuma apgrozījums ļautu stabili maksāt šo atlikto maksājumu pa 30 tūkstošiem eiro mēnesī. Turklāt VID būtu iespēja pastāvīgi, katru mēnesi kontrolēt šo nosacījumu izpildi. Tā vietā VID paziņoja, ka labāk uzreiz ieskaitīs valsts budžetā uzņēmuma kontā bloķētos 80 tūkstošus eiro nekā palāusies uz uzņēmuma maksāšanas disciplīnu, kas pozitīvā gadījumā dotu iespēju saņemt visu uzrēķina summu. Diemžēl valsts pārvaldē bieži nedarbojas biznesa lo-

ģika. Un piekritu jūsu paustajam par ilgtermiņa domāšanas trūkumu.

Nodokļu politiku valstī vada Finanšu ministrija. Kad Saeimā pirmo reizi noraidīja ideju par akcīzes nodokļa mazināšanu degvielai, pozīcijas deputāti stāstīja, ka valdība jau aktīvi izstrādā risinājumus šai problēmai. Taču finanšu ministrs Jānis Reirs toreiz lika saprast, ka nekāda nodokļu samazināšana vispār netiek apspriesta un nodokļu maksātājiem jāturpina papildināt valsts kasi. Tomēr skaidrs, ka degvielas cenas turpinās augt, un vai šajā situācijā valdībai nevajadzētu tomēr radīt kādus aizsargmehānismus? Izveidot vairākus potenciālos rīcības scenārijus, kā rīkoties vienā, otrā vai trešajā situācijā pavērsienā? Turklāt arī valdības solījumi par mērķētiem atbalsta mehānismiem tiem, kuriem palīdzība visvairāk vajadzīga, neviens drošības sajūtu, no pieredzes zinot, cik «kliņģi» bijuši līdzšinējie dažādie atbalsta pasākumi.

Man uzreiz nāk prātā viena no manām idejām, ko uzrakstīju blogā, – ierosināju neaplikt ar uzņēmumu ienākuma nodokli (UIN) uzņēmumu ziedojumus sabiedriskā labuma organizācijām, kas šo naudu tālāk novirza

ties kā pret potenciālu blēdi

Jānis Taukačs

- Nodokļu eksperts, zvērināts advokāts
- Zvērinātu advokātu biroja Sorainen partneris
- Praktizē nodokļu un muitas tiesības kopš 1995. gada
- Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas Nodokļu un finanšu komisijas priekšsēdētāja vietnieks
- Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras Nacionālās stratēģijas padomes priekšsēdētāja vietnieks Avots – Sorainen

ko īsti nozīmē valdības stāsti, ka viņi domājot par palīdzības mehānismiem tiem, kam tas vajadzīgs visvairāk, – vai beigās jau atkal nepiedzīvosim līdzīgu scenāriju kā pandēmijas laikā, kad alu varēja nopirkt, bet zemas zābaku ne.

Domāju, ka tik slikti tomēr nebūs. Lai cik ļoti valdība mēdz neieklausīties kādos loģiskos opozīcijas priekšlikumos, tomēr arī daudzi pozīcijā esošie cilvēki ir racionāli domājoši un kopumā jau atbalsta arī to pašu UIN nepiemērošanu par ziedojumiem, tikai viņi pieturas pie koalīcijas disciplīnas. Manuprāt, attiecībā uz energoresursiem valdība neatstās uz pēdējo brīdi šī jautājuma risināšanu. Jau patlaban notiek ļoti daudzi procesi, piemēram, Eiropas Parlamentā nupat ir apstiprināta brīvā PVN likmes samazināšanas kārtība. Tāpat diezgan loģiski argumenti izskanēja attiecībā uz akcīzes nodokļa samazināšanu energoresursiem, kur tika uzsvērts, ka nodokļa mazināšana automātiski nenozīmē, ka būtiski kritīsies nodokļa ieņēmumi budžetā, jo inflācijas rezultātā palielināsies PVN ieņēmumi. Tomēr katrā ziņā inflācijas riski nupat jau rada aizvien lielāku spiedienu pieņemt nepieciešamos risinājumus, un nevaru iedomāties situāciju, ka valdība šā jautājuma lemtā atliks uz pēdējo priekšvēlēšanu perioda brīdi.

Premjers paudis, ka meklējot risinājumus cenu pieauguma negatīvo seku mazināšanai, vismaz attiecībā uz degvielas cenām netiek domāts, «kā mākslīgi censties samazināt» tās, bet vispārīgais virziens ir uz mērķiem pabalstiem. Būtbūt tas nozīmē, ka atbildīgajām institūcijām maksimāli ātri jāatrod tās sabiedrības grupas, kurām sniegt šo atbalstu.

No vienas puses, ir teorētisku piedāvātais redzējums, ka šie mērķtieki maksājumi būtu korektākais risinājums, bet tad ir jautājums, cik efektīvs būs administrēšanas process un cik tas izmaksās. Jau redzējam, kas notika ar Covid-19 krīzes grantiem un subsīdijām – joprojām tiesas

ir pilnas ar strīdiem sasteigta regulējuma dēļ, kas jautājumu lielā mērā atstāja VID interpretēšanai. Tajā pašā laikā šobrīd redzam, ka inflācijas sitiens jau ir ne tikai pa cilvēkiem tiešā veidā. Tas ir arī pa industriālo un biznesa sektoru kopumā, kur, es teiktu, tas sitiens ir tik plašs, ka šajā gadījumā tā intuitīvi sliecos domāt, ka ne velti notiek diezgan plaša nodokļu samazināšana vai vismaz samazināšanas apspriešana gandrīz visās ES dalībvalstīs. Ideālā gadījumā tadē būtu vēlami pārdomāti atbalsta mehānismi tiem, kas visvairāk cietuši, tomēr akcīzes samazinājums arī ir apsverams tāpēc, ka šī krīze skars visus un atbalsta pasākumu administrēšana var noēst minēto 30% nodokļa samazinājuma noplūdi (palikšanu mazumtirgotāju rokās).

Nodokļu samazināšanas risinājums gandrīz vienmēr ir koks ar diviem galiem. Protī, vai un cik lielā mērā gala pircējs izjūt nodokļu samazināšanu – cik godprātīgi nodokļu samazināšanu savās cenās piemēro tirgotāji un pakalpojumu sniedzēji. Taču – gan jau ir metodes, kā to iespējams izkontrolēt un nepieciešamības gadījumā arī pakratīt ar pirkstu negodprātīgiem komersantiem.

Tā ir neiespējamā misija... Kura valsts iestāde man var pateikt, kādas cenas man jāpiemēro. Ir tirgus, kas visu sālīek pa plauktiņiem. Ko nozīmē pakratīt ar pirkstu – es nespēju iedomāties, kā tas būtu iespējams atvērtas ekonomikas apstākļos.

Paskatoties tālākā nākotnē – gribas cerēt, ka gada vai divu laikā situācija pasaules tirgos normalizēsies. Kas ir tās nodokļu lietas, kur būtu nepieciešams veikt uzlabojumus? Ne tik daudz runājot par likmēm, cik tieši par piemērošanu, valsts attieksmi, tiesiskās palāpības principiem. Piemēram, aizvien tiek uzsvērti lielle darbaspēka nodokļi, salīdzinājumā ar citām valstīm.

Šis ir ļoti plašs jautājumu loks. Taču nav tādas brīnu mu nūjiņas, lai ar vienu tās vēzienu sakārtotu visu nodokļu sistēmu, lai gan problēmu tur tiešām ir ļoti daudz. Un lielākā problēma ir nodokļu sadrumstalotība. Patlaban mums ir ļoti daudz dažādu mazu nodokļu. Ja paskatāmies uz valsts budžetu kopumā, kas tad dod to lielāko pieņesumu – tie ir PVN un akcīzes nodoklis (ap 40% no visiem nodokļu ieņēmumiem), kurus turklāt nevarām tā vienkārši mainīt bez saskaņošanas ar ES, kā arī iedzīvotāju ienākuma nodoklis (IIN), sociālās iemaksas (ap 50%). Visi pārējie nodokļi dod valsts budžetam mazāk par 10% no budžeta nodokļu ieņēmumiem! Attiecībā uz tiem nodokļiem,

kas nav šie četri lielie, – to administrēšana prasa daudz resursu, taču to pieņesums valsts budžetā ir salīdzinoši niecīgs.

Tāpēc domāju, ka beidzot jāsakārto aplokšņu algu jautājums, kritiski jāskatās uz sistēmas vienkāršošanu, VID attieksmes maiņu pret uzņēmējiem un pēc iespējas maksimāli mazinot birokrātiju un administratīvos šķēršļus. Protams, nevajag aizmirst arī pozitīvas lietas, kas drīz būs. Piemēram, likumā jau paredzētais vienkāršotais konts fiziskām personām saimnieciskās darbības veicējiem ar gada apgrozījumu līdz 25 tūkstošiem eiro – būtībā viņiem vairs nevajadzēs nodarboties ar grāmatvedību un rēķināšanu – no kontā ienākušās naudas automātiski tiks atskaitīts nodoklis un ieskaitīts budžetā. Tāpat ceru, ka beidzot Finanšu ministrija tiks galā ar IIN likuma pārstrādāšanu un vienkāršošanu, jo pašreizējais likums ir nelasāms parastam ierindas cilvēkam.

Man ir aizdomas, ka VID ir nepamatoti pametis novārtā uzņēmumu starptautisko struktūru vērtēšanu. Dažkārt tās ir pārlielu agresīvas, mākslīgas. Taču par šo tēmu ir jau gatavas ES direktīvas gan par minimālo globālo UIN, gan par nodokļiem čaulas kompānijām, kas liks uzņēmumiem kritiski paskatīties uz savām starptautiskajām struktūrām. Latvijas Banka publiskojusi jaunāko statistiku – no aptuveni 21 miljarda eiro investīcijām Latvijā ap 17 miljardiem ir no ES, bet ap četriem miljardiem – no ārpus ES. No Kipras investīciju ir tikpat kā no Vācijas (ap 1,2 miljardiem). Vēl no lielākajiem investoriem jāpiemin Zviedrija (ap sešiem miljardiem), Igaunija (ap 2,5 miljardiem), Lietuva (ap 1,5 miljardiem) un Nīderlande (ap vienu miljardu). Uzņēmumi no Luksemburgas investējuši vairāk (800 miljoni) nekā no Dānijas (ap 700 miljoniem), bet no Maltes (aptuveni 415 miljoni) – vairāk nekā no Somijas (365 miljoni). Birojā pie mums skandināvu satieku regulāri, vāciešus arī. Cilvēkus no Kipras, Nīderlandes, Maltes, Luksemburgas – vispār ne. Ja VID sāks darīt to, ko jau sen dara citu valstu

Inflācijas riski palielina spiedienu pieņemt nepieciešamos risinājumus.

Jānis Taukačs

Cik efektīvi valsts limeni tiek pārvaldīta krīze?

JĀNIS ENDZIŅŠ

LATVIJAS TIRDZNICĪBAS UN RŪPNIECĪBAS KAMERAS VALDES PRIEKŠSĒDĒTĀJS
Sajūta, ka dinamika nav situācijai atbilstoša un arī savstarpējā saziņa varētu būt aktīvāka. Covid-19 krīzē guvām dažādu

pieredzi, piemēram, daudzi iemācījās, ka var virkni darbu veikt attālināti, kā arī daudzus procesus digitalizēja, un šobrīd skaidrs, ka daļu procesu arī turpmāk veiks attālināti, jo pierādījās tā efektīvāte. Vienlaikus pārliecinājāmies, ka tāds krīzes vadības modelis, kāds tas bija visu Covid-19 laiku, neder. Gudri būtu mācīties no pieredzes un tās kļūdas nepārnekt citās krīzēs. Dīemžēl šobrīd esam jaunā krīzē, bet tās pārvaldības modelis īsti mainījies nav. Tādēļ tuvākajā laikā kopā ar partneriem mēģināsim pārliecināt koalīciju, ka šis ir pārāk nopietns jautājums, citādi ies tikpat klamzīgi, kā bija Covid-19 krīzē.

administrācijas, – sūtīt pieprasījumus attiecīgo valstu nodokļu administrācijām par detalizētu info, kas un ko precīzi dara attiecīgajā uzņēmumā –, var parādīties daudz interesantas informācijas. Tiesās ES jau pasen nodokļu piemērošanas vajadzībām neņem vērā uzņēmumus, kas nespēj paskaidrot to ekonomisko būtību.

Jaunākajā *Tax Stories* podkāsta sērijā intervēju Ukrainas nodokļu ekspertu par to, kā viņam izskatās visi procesi no frontes līnijas. Mani iedvesmoja, ka kara periodā Ukraina ieviesusi visam biznesam tikai vienu nodokli – 2% no apgrozījuma. Viss vienkārši. Tā ir mana sapņu nodokļu sistēma. Var diskutēt, cik tas ir godīgi tiem, kas strādā ar mazu peļņu, bet viss ir maksimāli vienkārši. Tie, kam ir mazas maržas, var izvēlēties palikt «parastajā» sistēmā. Šādā sistēmā gan es kā nodokļu konsultants, gan 90% administratīvā aparāta varētu iet darīt ko vērtīgāku dzīvē.

Jūs teiktais liek domāt, ka ir nepieciešama kārtīga nodokļu sistēmas reforma, lai gan pēdējās reformas mums vairāk saistās ar dažādām problēmām teju visur režīmu nodokļu maksātājiem. Un vienlaikus – reforma ir sava veida politiska izšķiršanās, lai atzītu, ka nodokļu jomā aizvien ir problēmas un beidzot tā jā-

sakārto kvalitatīvi.

Daudzas partijas par šo jautājumu diezgan aktīvi domā pirms Saeimas vēlēšanām. Vairākas partijas tagad pirms vēlēšanām ir arī lūgušas manu viedokli par nodokļu problemātiskas risinājumiem. Manuprāt, nevajadzētu baidīties no nodokļu sistēmas izmaiņām. Nodokļu izmaiņas notiek regulāri un visās valstīs. Turklāt lielajās valstīs nodokļu izmaiņas notiek pat daudz vairāk nekā Latvijā, jo tur sistēmas ir sarežģītākas. Mēs mēdzam pārņemt pārāk biežas izmaiņas nodokļu sistēmā, taču, no otras puses, – nav nozīmes tam, cik biežas ir izmaiņas, ja rezultātā tās dod uzlabojumus.

Turklāt nevajag domāt, ka visu vienmēr sakārtos cilvēki no augšas. Ir lietas, kas ir ieviešamas arī bez jebkādam likumu izmaiņām, kaut vai netracinot mazo un vidējo biznesu no VID puses, kas uz viņiem brīžiem skatās kā uz potenciāliem noziedzniekiem. Šķiet, VID īsti nesaņem, ka tieši mazais un vidējais bizness ir īstā mūsu ekonomikas asinsrite, mūsu vietējais kapitāls, kas paliks šeit un dos darbu vietējiem cilvēkiem. Tāpēc, tieši otrādi, – maksimāli būtu jāatbalsta tieši šie uzņēmēji, jo lielajiem jau ir pietiekami daudz dārgu konsultantu, lai viņi spētu visu pareizi izdarīt un izpildīt visas prasības. ●

Akciju sabiedrība "Latvenergo"
Pulkveža Brieža ielā 12, Rīga, Latvija LV-1230

IZSLUDINA SARUNU PROCEDŪRU
"Norēķinu un klientu apkalpošanas sistēmas
Oracle CC&B attīstība un izmaiņu pieprasījumu realizācija"
(ID Nr. AS "Latvenergo" 2022/9)

Pieteikumu iesniegšanas termiņš – līdz 2022. gada 2. maija plkst. 13.00.
Informācija par sarunu procedūru – AS "Latvenergo" mājaslapā www.latvenergo.lv, Elektroniskajā iepirkumu sistēmā www.eis.gov.lv, LR Iepirkumu uzraudzības biroja mājaslapā www.iub.gov.lv.
Kontaktpersona – AS "Latvenergo" Iepirkumu daļas projektu vadītājs Mārtiņš Strods, tālr. 67728246, e-pasts: martins.strods@latvenergo.lv.